

התוועדות בשבת ובמוצאי שבת שובה, ובערב יום הכיפורים וכו'

ה. [בשבת פרשת האזינו שכת שובה תש"נ עורך כ"ק אדמו"ר מה"מ: על] עריכת התוועדויות של שמחה ביום השבת קודש, במוצאי שבת קודש (סעודתה דדוד מלכא משיחא), וגם בערב יום הכיפורים [ומוסיף והולך בימים שביין יום הכיפורים לסוכות]¹⁵.

ערב יום הכיפורים לבקש לעקאח

א. מנהג ישראל שבערב יום הכיפורים מבקשים "לעקאח" (עוגת דבש וכיוצא בזה) ומקבלים אותו, וכפי שנהג כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לחלק "לעקאח" ולברך ב"שנה טובה ומתוקה"¹⁶.

"בטח ישלימו זאת ויאכלו הסעודה השני" (אלו שלא עשו זאת)

ב. [אחר מנחה בכרכת ערב יום הכיפורים אמר:] "האוכל ושותה בתשיעיו", "כפי שיעור ב' ימים ערב יום הכיפורים ויום הכיפורים" - שכטח כבר החלו לקיים זאת, על כל פנים הסעודה הראשונה, וכטח ישלימו זאת ויאכלו הסעודה השני" (אלו שעדיין לא עשו זאת)¹⁷.

ברכת הבנים תהי' בברכת כהנים

ג. ידוע המנהג שכרכת הבנים (וכיוצא בזה) בערב יום הכיפורים תהי' בכרכת כהנים¹⁸.

מוצאי יוה"כ"פ

נפוליון'ס מארש בסיומו וחותרו של היום הקדוש

א. נהגו ככמה וכמה קהילות בני ישראל לנגן נפוליון'ס מארש בסיומו וחותרו של היום הקדוש¹⁹.
ב. צריך להשתדל ולפעול על עצמו שיהי' כמעמד ומצב נעלה יותר, שבסיומו של יום הקדוש אינו הושב ע"ד אכילה ושתיה²⁰.

יוצאים ידי חובת "עשיית הסוכה" על ידי הדיבור ולימוד ההלכות

ג. כתוב בשולחן ערוך ש"מתחילין מיד במוצאי יום הכיפורים בעשיית הסוכה", אשר אף על פי שרואים שרוב היהודים [ואני בתוכם] אינם נזהרים בזה כמעשה כפועל - הרי, יוצאים ידי חובת ענין זה גם על ידי הדיבור בזה [ובלימוד הלכות סוכה]²¹.

17) משיחת ערב יום הכפורים תש"נ - התוועדויות ע' 95. ושם הערה 46: "לכאורה כן מוכח מזה שאוכלים סעודה בסוף ערב יוה"כ"פ (טושר"ע ושר"ע אדה"ז או"ח סתר"ח). שהיא בנוסף לסעודה (או סעודות) שאוכלים לפניו ביום. שאוכלים בערב יוה"כ"פ "כפי שיעור ב' ימים ערב יוה"כ"פ ויוה"כ"פ" (כנ"ל בפנים)."

18) שיחת ערב יום הכפורים תנש"א - התוועדויות ע' 68 הערה 5.

19) משיחת ש"פ חוקת-בלק תשמ"ט - התוועדויות ע' 11 הערה 83. ושם בשוה"ג "להעיר מס"הש תש"ג ע' 118, שרבינו הזקן ביקש שידיעוהו ניגון ה"מארש" שעמו עברו הצרפתים את גבולה של רוס, וכשניגנו הניגון בפניו נענה ואמר שזהו ניגון של נצחון, וסיים - לאחר משך זמן שהי' "שטארק פאר'דביקות" - סוף כל סוף יהי' דין נצחון".

20) משיחת יום שמחת תורה תש"נ - התוועדויות ע' 230-1: "הנהגתו הרגילה של יהודי ע"פ שר"ע צריכה להיות באופן ד'ונשמרתם מאד לנפשותיכם", לשמור על בריאות הגוף ע"י אכילה ושתיה, שלכן, מיד לאחר סיום התענית ביוה"כ"פ, "אחת בשנה", מזדוץ לסיים תפלת ערבית (עד לסיים "עלינו לשבח", וכל הקדושים), וממהר לאכול, בגלל ציווי הש"ע שצריך להזהר בשמירת בריאות הגוף, ובפרט שמפורש בשר"ע שבמוצאי יוה"כ"פ יש להרבות בסעודה, וע"נ "לך אכול בשמחה לחמך".

וישנו מעמד ומצב נעלה יותר - שאינו מזדוץ כו' כיון שנמצא בדרגה כזו שלא עולה במחשבתו ע"ד אכילה ושתיה גשמיים: זה עתה התפלל תפלת נעילה, תפלה החמישית, עד לסיימה באמירת "אבינו מלכנו", "שמע ישראל" וכו', כולל גם ההכרה "לשנה הבאה בירושלים", והתקיעה גדולה שלפ"ז, שמזכירה ומעוררת וממהרת קיום הבקשה "תקע בשופר גדול לחרותנו", ובמעמד ומצב נעלה כזה - מהו החפזון והמהירות לאכול?!

אבל עדיין יכול מישוהו "להרעיש" ולצעוק "גוואלד": היתכן שלא למהר לאכול כשישנו הציווי ונשמרתם מאד לנפשותיכם", ועד לענין של פק"נ שדוחה כל התורה כולה. ובפרט - משיך לטעון - ע"פ המבואר בחסידות גודל מעלת הגוף, עד כדי כך שלעתיד לבוא תהי' הנשמה ניוונית מן הגוף. והמענה לזה - בפשטות: אילו היתה המהירות לאכול בגלל ציווי התורה לשמור על בריאות הגוף, ובפרט מצד מעלת ויוקר הגוף ע"פ תורת החסידות - הי' מקום לשק"ט בדבר; אבל, האמת היא - כפי שיועד בנפשו - שהמהירות לאכול אינה בגלל שמתים הנ"ל. "דו האלסט ניט דערביי. ניט דאס קוועטשט דיר!" המהירות לאכול היא בגלל הרעב של הגוף הגשמי, וה"געשמאק" שבהאכילה הוא לא רק מצד ציווי הש"ע "לך אכול בשמחה לחמך", אלא "מתערב" בזה גם ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי (בגלל ה"אל זר אשר בקרבך" שאכילתו היא ע"י ה"כלים" שלו) - "שלא לשמה" ביחד עם "לשמה". ועד כדי כך, שיתכן שמרוב ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי שבסעודה דמוצאי יוה"כ"פ, עלול לשכוח לעסוק בלימוד הלכות סוכה לאחר הסעודה!

לכן, צריך להשתדל ולפעול על עצמו שיהי' במעמד ומצב נעלה יותר, כאמור, שבסיומו של יום הקדוש אינו חושב ע"ד אכילה ושתיה, כיון שנרגש אצלו בגילוי ש"חיי נפש" מעניני קדושה, ואז, גם אכילתו היא באופן נעלה יותר - "לשמה", מצד ציווי התורה "לך אכול בשמחה לחמך", מבלי לערב בזה ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי, "שלא לשמה". עיין שם בארוכה.

21) משיחת שמחת תורה תש"נ - התוועדויות ע' 231: "...שמרוב ה"געשמאק" דהמאכל הגשמי שבסעודה דמוצאי יוה"כ"פ, עלול לשכוח לעסוק בלימוד הלכות סוכה לאחר הסעודה! [ובהערה 87: כחלק מההתעסקות בבניית הסוכה מיד במוצאי יוה"כ"פ (כמו הדיבור ע"ד עשיית הסוכה - ראה ספר המנהגים חב"ד ע' 59)]."

22) רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א מוצאי יום הכיפורים, אחר קידוש לבנה, תש"נ - התוועדויות ע' 105.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

15) משיחת ש"פ האזינו, שבת שובה תש"נ - התוועדויות ע' 86: "יש לעורך ולזרז תוה"י אודות ההכנות הדרושות לשמחת בית השואבה בכל מקום ומקום. כולל ובמיוחד עריכת... ועד לעבודה דיוה"כ מתוך שמחה, תשובה עילאה שהיא בשמחה רבה". ושם ע' 91: "מוסיף והולך בימים שביין יוה"כ לסוכות, ועאכ"כ בחג הסוכות ושמחת בית השואבה".

16) ש"פ האזינו תש"נ - התוועדויות ח"א ע' 83. ע"ש בארוכה. וראה שיחת ערב יום הכיפורים תשמ"ט - התוועדויות ח"א ע' 68: "יש מקשרים זה עם הכתוב (משלי ד, ב) "כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעובר" (ועד שאומרים זה בעת בקשת העקאח או אכילתו) - שקאי על לימוד התורה וקיום מצוותיה, הן מ"ע ("לקח טוב") ומ"ת ("אל תעובר"). אבל פטוה הענין דנתינת לעקאח, לפי הבנת אנשים נשים וטף (שליקחים ה"לעקאח") - שבדאי גם זה הוא אמת לאמתו - שייכת בברכת לשנה טובה ומתוקה. כבפנים". וראה תשמ"ט שם: "...מסיימים עם ענין של נתינת לצדקה, ונתינת "לעקאח" (אלו שעדיין לא לקחו [הערה 80: כי אין מקום ליקח "לעקאח" שתי פעמים])."

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיה,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

י"ג תשרי - יום ההילולא של אדמו"ר מהר"ש ללמוד המאמר הצור תמים פעלו תרכ"ז במשך המעת לעת

א. המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמו"ר מהר"ש בהתחלת נשיאותו הוא דבור המתחיל הצור תמים פעלו תרכ"ז - וכדאי ונכון שילמדוהו במשך המעת-לעת דיום ההילולא⁵, או על כל פנים בימים שלאחרי זה, אבל בקשר ליום ההילולא⁶.

צרכי החג

להודיע מבעוד מועד שבודאי יקבלו כל מה שצריכים

א. [מובן מעצמו, שכדאי גם] להודיע מבעוד מועד שכל אלו שצריכים לקבל העזר, בודאי יקבלו כל מה שצריכים - שההודעה גופא תוסיף במנוחת הנפש ומנוחת הגוף⁷.

על כל אחד/ת מוטלת האחריות שהזקוקים לזה יהיו להם צרכי החג

ב. בנוגע לפועל: על כל אחד ואחת מוטלת האחריות לודא שהזקוקים לזה יהיו להם כל צרכי החג, שזה אפשר לקיים בנקל על ידי נתינת כסף למוסדות שתפקידם לעזור לאנשים נצרכים⁸.

ג. להשתדל לתת את צרכי החג בהקדם הכי האפשרי, כדי שיהי לו גם בימי ההכנה [לחג הסוכות] מנוחת הנפש ושמחה⁹.

ד. שיזדרז לברר, אולי יש בין שכנינו או שכנותיו א' שחסר לו בענינים אלו, אלא שלפעמים מצד נפילת-הרוח שלו אין לו את האומץ לגשת ולומר שחסר לו בצרכי החג, ואפילו כשיש לו את האומץ לזה, אין לו אומץ לבקש זאת!¹⁰

ה. אפילו אלו שכבר נתנו על זה, צריכים להתבונן עוד הפעם אולי יכולים וצריכים להוסיף בזה¹¹.

ו. לספק צרכי חג הסוכות לכל הצריך "שלחו מנות לאין נכון לו" זה בעיקר בחג הסוכות, ובפרט שחג הסוכות הוא זמן הנקרא בגלוי ובפרסום "זמן שמחתנו", ולכן יש לדאוג שכל יהודי יהי בשמחה¹².

ערב חג סוכות

להוסיף בצדקה

א. ידוע שבערב סוכות מרבים בצדקה¹³.

ב. אף שעל פי דין מספיק ג' דפנות, שתים כהלכתן ושלישית אפי' טפח (כמפורש ב"דבר משנה" ופסק דין השולחן ערוך) כבר נהגו ישראל לעשות סוכה שלימה מד' דפנות¹⁴.

(8) תשמ"ח שם.

(9) שיחת מחרת יום הכיפורים תשמ"ט - התוועדויות ע' 81. וראה משיחת ש"פ תבוא, כ"א אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 327: "בענין זה דובר כבר בימים שלפנ"ז (נוסף על המדובר כמ"פ בשנים שלפנ"ז), כדאי שיעסקו בזה בהקדם האפשרי, מפני הצורך להסיר את דאגתם של הנצרכים שמתחילים לדאוג משך זמן לפני בוא חודש תשרי, ודאגה זו מטרידה את מנוחתם כו' (אף שבאמת היו צריכים לבטוח בהקב"ה ש"זן ומפרנס לכל), עד שיקבלו את צרכי החג בפועל (לא רק הודעה של בשר ודם) - ע"י המחאה (שיק) וכי"ב, שאז, נעשה אצלם מצב של מנוחת הנפש, ובמילא, יכולים לעסוק בעבודתם בעניני התומ"צ מתוך מנוחה כו' (ע"ד מ"ש הרמב"ם בנוגע ליעודים גשמיים שבתורה).

אמנם, הגיעה שמועה מבהילה שישנם עשרות יהודים שעדיין לא קיבלו צרכי החג, אע"פ שעומדים כבר קרוב לסיומו של חודש אלול, בשבת סליחות.

והסיבה לכך אינה מפני שלא יודעים מי הם הנצרכים - דמכיון שבשנה שעברה קיבלו צרכי החג, יודעים מי הם, ואעפ"כ, לא נתנו להם עדיין צרכי החג.

ולכן, מזכירים עתה עוה"פ אודות ענין זה, כדי שיזדרזו ויתנו צרכי החג לכל הנצרכים תיכף ומיד, ולא עוד, אלא, לעשות חשבון עוה"פ אולי צריך ליתן להם עוד יותר כו', ופשוט, שכל זה צריך להיות מתוך סבר פנים יפות כפשוטו ממש¹⁰.

(10) ר"ד משיחת ש"פ נצבים תנש"א: "ויתירה מזו - הוא בא בטענה שלא צריכים לדאוג לו ל'משמנים וממתקים", משום ש"אי אתה מחוייב לעשר!"¹¹.

(11) משיחת ש"פ תבוא כ"א אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 315. וראה משיחת ש"פ וילך תשנ"ב - שיחות קודש ע' 45: "וכל זה צריך להיות באופן ד"וילך", היינו שמכיון שהוא חושב בזה כבר במשך כמה וכמה רגעים, נופלים במחשבתו המצאות חדשות אין לספק את צרכי הנזקק כו".

(12) תשמ"ט שם: "והנתינה לצדקה היא באופן ד'לפנים משורת הדין". וכמ"ש "ועשית הישר והטוב בעיני ה'", וממילא כל מה שכתוב בשר'ע ובאחרונים עד לאחרוני האחרונים נהי' דין, וה'לפנים משורת הדין' הוא יותר מזה¹².

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(13) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדויות ע' 119.

(14) משיחת י"ג תשרי תש"נ - התוועדויות ע' 119.

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ. ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני